

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra Judith. Et bibelsk Heltedigt i ni Sange.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Anden deel.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 40. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-idm140352322992272/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

IV.

Mødet.

Paa smaragdbesatte Løjbænk
Holophernes Dagen ender
spiller Terning med *Bagoas*,
med sin højtbetroede Tjener.

Østens Myg med lange Braadde
kjækt om Teltets Herre summe,
føre Krig mod Assurs Høvding,
svirre om hans Sværd det krumme.

Travlt *Bagoas* har med Viften, —
da der høres Klang af Bjælder,
og en Slave dem det sene,
sære Fange-Optog melder.

— Alt i Høvdingsteitets Forhal
stander *Judith* med sin Terne;
mangt et Øje seer med Undren
Isra'ls nye, skønne Stjerne.

Mangen Læbe lønligt hvisker:
Er i Isra'l slige Kvinder,
visselig det er paatide,
vi fra Mændene dem vinder!

— Tys! nu løftes Purpurhænge,
Blus der bæres frem i dyre,
udgraveerte Sølvrelamper,
smykt' med Ba-als Vingetyre.

Og af Indrettelts Løndom
træder, — tramper meer end træder,
høj af Væxt og stærk af Lemmer,
Holophernes, Assurs Hæder.

Busket Brynct er som Gribbens,
Blikket grumt, i graadig Flammen;
tykke, morbærdunkle Lokker
af et Guidbaand holdes sammen.

Om hans Kjortels side Folder
bredt sig bløde Snore slynge,
der det steenbesatte Krumsværd
bliker i sin Silkegyng.

Alt i Teltets Gab han raaber
Hvem er Du, Hund af en Kvinde?
løfter Lampen, seer og studser:
Hvem er Du, min Herskerinde?

Rejs Dig Skjønne! — Hej Bagoas,
bring et frynset Purpurhyndel
Bring os Vin og syrisk Bagværk!
Nu kan Fredens Værk begynde.

»Tilgiv Herre«, svarer Fangen,
»hvad min Sult og Tørst tør stille
har jeg selv bragt med i Lejren,
saadan som min Gud det vilde.

»Mine Landsmænd i Bethulia,
de har haanet Herrens Skikke:

Skue-Brød og Offer-Olie
har de ikke ladet ligge;

»men i Hungersnødens Vaande
delet ud med frække Hænder,
hvad til Helligdommens Præster
i Jerusalem vi sender;

»mine Landsmænd hist paa Klippen,
de har haanet Herrens Skikke;
derfor Herren *dem* vil haane,
Klippen deres Blod skal drikke!

»og det siger jeg min Herre,
— mig min Gud gav Fremsynsgave
inden Femtedagen lider,
kan Du kalke deres Grave!

»Deres Synd jeg ej vil dele, —
derfor, Herre, giv os Svage
Fristed her, til Dømmen falder!
Giv os saa med Fred at drage!«

— Med et listigt Blink til Siden,
som Bagoas tro bevarer,
Holophernes stryger Skjægget,
og med Kongemine svarer:

»Viist, forstandigt har Du talet,
klogt det var til os at flygte!
I den store Konges Telte
har Du Ingenting at frygte!

»Frit Du vandre kan i Lejren,
trøstigt dine Offre bringe, —
hvis et Haar Dig Nogen krummer,
skal hans eget Hoved springe!

»Og opfyldes, hvad Du sagde,
skal med Gaver bort Du rejse, —
er din Gud en Ven af Ba-al,
skal han selv hos Ba-al knæjse!

»Nu Bagoas, før dem begge
til mit Søjletelt med Ære,
der hvor mine Skatte gjemmes,
der bør ogsaa Perlen være!«

— *Judith* dybt sit Hoved bøjer,
kysser mygt hans Kjortels Sømme:
»Først naar Femtedagen lider,
Du din Tjenerinde dømmel«

V.

I Lejren.

I Nabeteltet,
hvor Skatten gjemmes
af Offerskaaler
og Drikkekar,
hvor blanke Brynjer